

Trăiau odată doi șoricei — Chiț-Chiț și Chița-Chița — și cu ei Cocoșul Glas de Aur. Șoriceii se jucau și se distrau cât e ziua de mare. Cocoșul însă lucra din zori până seara. Într-o zi, măturând curtea, vede pe jos un spicușor de grâu. Îi cheamă pe șoricei și le zice:

- Trebuie să treierăm spicușorul.
 - Numai nu eu! țipă Chiț-Chiț.
 - Numai nu eu! țipă Chița-Chița.
 - Bine, fie, a spus cocoșul, am să-l treier eu.
- Și s-a pus pe treabă. Șoriceii însă au început a se juca

de-a v-ați ascunselea.

După ce a terminat, i-a chemat pe șoricei.

— Acum trebuie să ducem grăunțele la moară ca să le măcinăm.

— Dar cine le duce? întreabă cocoșul. Șoriceii tac mîlc.

— Bine, fie, zice cocoșul, am să duc eu grăunțele la moară. Și-a aruncat în spate sacul și a plecat, iar șoriceii au început a se juca de-a capra.

A adus cocoșul făina de la moară. Șoriceii sar cu gura: